

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt., fél évre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám
Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnepnap után is.

II. év.

Budapest, 1898, csütörtök, március 24-én.

83. szám.

Bánffy beszéde.

Az oly időben, mikor az elvek fénye homályosodni, a meggyőzések körvonalai tompulni kezdenek; mikor az eszmék, melyek az embereket lelki szövetségben összetartották, erejükben gyöngülni, varázsukban hanyatlani látszanak és a jobbak legjobbjai is aggódva fürkészik lelkiismeretükben, hogy az út, melyen a politikában haladtak, igazán a leghelyesebb és a legcélszerűbb-e? mikor a kétség, az ingadozás ráborul a lelkekre és a tájékozatlanság feszélyező érzése mindinkább teret hódít ott, hol eddig az erély és az öntudat lakozott: az ily időben véghetetlenül jól esik látni egy férfiut, kit a múltnak küzdelmei el nem fárasztottak és a jövő aggályai meg nem félemlítettek, kinek erős elhatározását semmi meg nem ingatja, ki a körülötte tornyosuló viszályok és nehézségek közepette erősen és büszkén fönnáll és a zászlót, melyet kezére bízta, magasra emeli rendíthetetlen nyugalommal, törhetetlen bátorsággal.

És teljesen kiengeszteli az embert az a tudat, hogy az, a ki ilymód szegzi mellét a háborgó elemek ellen, épen Magyarország miniszterelnöke, a király és a nép bizalmának mostani letéteményese.

Ahogy mások fölvehették az „igazságos“, a „bölc“ vagy a „nagy debatter“ nevet, ma Bánffy Dezső az „országmelegnyugtató“ czimére tette magát érdemessé.

Ő volt az, ki a képviselőház mai ülésében kiállt és az erős meggyőződés által lelkébe öntött bátorsággal kimondta az ellene és kormánya ellen szövetséget kötött kicsinylés és vádaskodással

szemben az igazságtalanság és a vétkes könnyelműség viszonyát.

Mit akarnak követeléseikkel? Mit gyanúsításokkal? Én eddig mindent megtettem, amit ígértem és jövőre mindent megteszek, amit az ország igaz érdeke követel. Az önök három milliója mese; a választási visszaélésekről szóló bus legendájuk képtelenség. Antiszemitizmusuk izgatás. Reakciójuk bűn. Az én célom a béke és a haladás: az önöké a háborúság és a szabadság vívmányainak lerombolása. Önök a felekezeti és osztályharcot akarják, az én eszményem a nemzeti állam, melyben helyet és elégtelést talál mindenki, aki magyar. És pedig különbség nélkül; de csakis az, aki magyar. Tehát nem megyek az önök után. Szembeszállok önökkel!

Ez volt tartalma a miniszterelnök mai beszédének, melylyel egyetlen lelkes föllángolásban maga körül gyűjtötte mindazok szívét, kik az általa hirdetett eszményért hevülnek, és dermedt konsternációba ejtette minden ellenfelet.

Nem helyezünk súlyt beszéde polemikus részleteire. Azt kisebb ember is elvégezhetné volna. Lerántotta az álarcot az izgató papokról. Mit ér vele? Az álarc alatt ismét álarcot talál. Kimutatta, hogy Asbóth János inconstans. Hát hitte Asbóth Jánost consequensnek valaki ez országban? De ott van beszédében az az egy lángoló kijelentés: „Én a nemzeti államot csinálom, mely egyaránt tulajdona minden magyarnak; de csakis a magyarnak.“

Erre hívjuk fel mindenki figyelmét. A reakcióra mért hatalmas agyar-

dőfése mellett ez az a csudálatos bátorságra valló mondása, melyben mai beszédének ereje és jelentősége csucosul.

Csakis az, aki magyar!

Igy gondolkozott eddig Magyarországnak talán minden kormányfőfia, de ilyen világosan, határozottan még nem mondta Magyarország egyik kormányfőfia sem.

És hogy semmi kétség ne legyen szavai értelmezésében, hozzátette megdöbbentő szilárdsággal, makacs határozottsággal: „Igen, én huszonöt év óta nemzeti chauvinista irányban csinálom politikámat. És ebben vannak sikereim és eredményeim. Ezek után fog engem az ország megítélni; nem pedig az önök szavai után, melyek elhangzanak hatástalanul, nyomtalanul.“

Eltételezve az örömtől, melylyel e szavakat hallgattuk; eltekintve a látványtól, melyben ez az öserejű hatalmas erdélyi vadkan darabokra marcangolta az ellenségeskedő nemzetiségekkel hajszára szövetséget kötött üldözőit, egy gondolat ragadta ámulatra lelkünket: mily erősnek érezheti magát minden irányban ez a férfi, midőn így mer beszélni e helyen, a minden oldalról rátörő támadások közepette!

Igazán ősi erő lakik benne és biztossága oly nagy, aminőnek mi sejtani sem mertük.

Aki így és ilyennek érzi magát, az valóban a hivatott ember arra, hogy Magyarország ügyeit e perczen vezesse. Aki a reakciót és a felekezeti harcot nem csupán visszautasítja, mert káros és veszedelmes, hanem még külön üldözés-

Tragédia a nézőtérén.

Személyek:

S... ur. Egy ismeretlen ur.
S... né asszony.

(A szereplők a színházban a földszinten ülnek, középen a férj, tőle balra ő nagysága, jobbra, két székekkel odább, az ismeretlen ur.)

S.-né: Igazán csudálatos, hogy milyen keveset törődöl velem. Végre is más ember, ha egyszer egy évben színházba viszi a feleségét, akkor legalább gondoskodik róla, hogy jó helyet kapjon. Te azonban, úgy látszik, abban a véleményben vagy, hogy nekem jó minden.

S. ur (csudálkozva): De kedvesem, földszint ülünk, épen szemben a színpaddal, két forint ötven krajczárt fizettem egy székért! Hol vannak itt kényelmesebb helyek? Talán csak nem az udvari páholyra gondolsz?

S.-né: Ugyan?! Olyan nagy elbizakodottság volna tán az udvari páholyra gondolni?! Ezzel persze azt akarod mondani, hogy én semmiképen sem illelek bele az udvari páholyba. Az ilyen gorombaságokkal csak azt éred el, hogy köszönet helyett majd mást kapsz, amiért a színházba hoztál.

S. ur: Nem gorombáskodtam, lelkem, csak a szemrehányásaidra feleltem. Igazán különös. Reggel még hivatal előtt siettem a pénztárhoz, hogy csak jó helyet kapjak. Megkérdeztem, mi az ára két elsőrangú földszinti ülőhelynek; azt mondták, öt forint. Azonnal

kifizettem, de ha ötvenet kértek volna, azt is szívesen megfizetem, csak hogy örömet szerzhessék neked.

S.-né: Ugy?! Tehát kidobtál öt forintot, anélkül, hogy meggyőződél volna a helyek minőségéről. És ha megérkezésünkkor azt mondták volna: „Tessék beülni a sugólyukba“, te oda is beültél volna.

S. ur: Már, édesem, azt csak be lehet látni józan észszel, hogy a sugólyukba nem ültetnek.

S.-né: A második gorombaság: „józan észszel!“ Érttem. Látszik, hogy fáj a szived azért az öt forintért. De azért kár velem gorombáskodnod, mert én nem vagyok oka, hogy ilyen helyeket sóztak a nyakadba!

S. ur: Semmit sem sóztak a nyakamba. Magam választottam ki ezt a két helyet a rajzon.

S.-né: Tehát kidobtad a pénzt, anélkül, hogy meggyőződél volna, hogy tisztességes állapotban vannak-e a székek.

S. ur: Nem szokás a székeket előre megtapogatni.

S.-né: Nem?! Mit szólnál hozzá, ha én sem tapogatnám meg a kofánál a csirkét?!

S. ur: A színház nem vásárcsarnok. Aztán meg itt nappal sötét is van...

S.-né: Lámpást hozatunk!

S. ur: Oh!

S.-né: Oh?! Talán csak nem akarod velem elhitélni, hogy Budapesten nem lehet lámpást kapni? Egy egyszerű kis kézi lámpást!

Hiszen nem egy csillagot kértem tőled! Korántsem. Sokkal szerényebb kívánságaim vannak. Most például azt szeretném, ha nem ülne ez a pacsuli-szagu asszony itt mellett.

S. ur: Ezen már igazán nem segíthetek. Ha csak helyet nem cserélünk...

S.-né: Nem segíthetsz? Csak az ajtót kellene kinyitni egy kicsit, hogy friss levegő jöjjön be.

S. ur: Furcsa volna biz az, de azért megtenném a szent békességért, ha az előadás már meg nem kezdődött volna. De így csak nem kelthetek fel egy egész sor idegen embert.

S.-né: Szóval: te más idegen emberek kényelmének áldozod fel a gyermekeid törvényes anyját! Így tehát némán...

S. ur: Haj, haj!

S.-né: ... Igen, n é m á n kell tünnöm, hogy egy vén leány, aki véletlenül mellém került, megmérgezzon a pacsulijával.

S. ur: Te, ha meghallja!

S.-né: Bánom is én! Hiszen, hogy vén, azt ép a pacsuli árulja el.

S. ur: Nem értem.

S.-né: Mert annyi eszed sincs, mint a Zsuzsinak, a szakácsnénak.

S. ur: Ugyan!

S.-né: Mert Zsuzsi, ha a hus már nem egészen friss, akkor spékelt husnak készíti el, fohagymával. Így aztán az erősebb illat elnyomja a gyengébbet. Ez a hölgy sem egő

nel is fenyegeti azért, mert a panszláviz-mussal szövetezik; aki ezen a czimen irtóháborút izen a szép testvérpárnak és szövetségének: annak elhisszük, hogy le fogja győzni erélyvel és okossággal a parasztháborút is, melyel, szerinte, hamisan czimeznek szocializmusnak, és e paczifikációban érintetlen fogja megóvni ama törvények rendelkezéseit, melyek a magyar szabadság alapkövét képezik.

Igen, ha jelenleg valaki képes Magyarország ügyeit vezetni; ha valaki hivatott a komoly óra válságain keresztül kormányozni a magyar állam hajóját: úgy Bánffy Dezső az, aki, mikor mindenki védekeznek, elég erősnek tudja magát a támadásra, az elkeseredett, kíméletlen támadásra mindenki ellen, aki Magyarország magarlétével szembe mer szállani.

Nincs más szavunk irányában, mint a bizalom és a remény kifejezése.

Ő a vezér. Biztonságban látjuk kezében a magyarok ügyét. Készséggel követjük és hiszünk csillagában.

De külön köszönetet mondunk neki azért a nekünk szerzett tudatért, hogy van Magyarországon egy hatalmas ember, aki nem kételkedik a szabadelvű eszmék szentségében és nem ingadozik azok szolgálatában. Ezt a tudatot ő szerezte meg nekünk. Ez a tudat gyógyító ir lesz azok szívére, kiket a magyar közszellem leáldozásának látványa életerejük fakadó pontján megsebzett.

POLITIKAI HIREK.

A képviselőháznak, délelőtt tíz órakor ülése van.

Minisztertanács. Ma délután több óráig tartó minisztertanács volt, amelyben a kabinet valamennyi tagja részt vett és melyben a folyó ügyek nyertek elintéztést.

A polgári törvénykönyv. A polgári törvénykönyv szerkesztő-bizottsága pénteken ülést tartott, amelyen folytatta a birtokvédelemre vonatkozó kérdések tárgyalását.

szen friss, azért öntötte le magát pacsulival.
S. ur: Bizony még meghallja!
S.-né: Ugyan, dehogyan hallja. Hát nem látod, milyen mereven bámul a színpadra?
S. ur: Azt teszi, amit nekünk is tennünk kellene: figyelmesen hallgatja a darabot.
S.-né: Szép kis darab! Egy betűt sem értek belőle.
S. ur: Ha egy kicsit odafigyelnél és . . . talán . . . ha kevesebbet beszélnél . . .
S.-né: Hát már a számát sem nyithatom ki?!
S. ur: Nem azt mondtam. Hanem általános európai szokás az, hogy mikor a függőnyt felhúzták, akkor a közönség hallgat és a színészek beszélnek . . . úgy mondják, hogy ez felettébb megkönnyíti a szöveg megértését.
S.-né: Csinos kis szöveg! Egy grófné, aki minden jöttmentet elfogad és mindig énekel. Aztán még azt beszéli, hogy alatta egy ügyvéd lakik. Annak ugyan jó dolga lehet, hallgatni ezt az örökös kornyikálást.
S. ur: Pedig az megtörténhetik az életben is.
S.-né: Az életben? Hogy mondhatod ilyent? Az életben talán az is szokás, hogy az ajtók maguktól csukódjanak be? Mert itt a színpadon mindenki tárva-nyitva hagyja őket és csak később csukódnak be.
S. ur: Igen, mert künn a grófné előszobájában van az írás, az csukja be az ajtót.
S.-né: Na, ez a szék bizonyosan a Bózza György korából való, olyan kemény. Pense,

Az appropriáció.

(Az országgyűlésből.)

Nem úgy indult ez a mai ülés, mintha pályázni akarna a vita berekesztésének dicsőségére. A szokásos formások és a kvótaküldöttség választása (természetesen névszerint szavazás) körülbelül maguk is felérnek egy középnaposágu obstrukciós beszédrel; azonkívül kipróbált parlamenti muzsikások közreműködésével a következő műsor is ígérkezett:

1. Altaló dal — előadja Sággy Gyula.
2. Ébresztő — fagóton elfújja Pichler Győző.
2. Végtelen melódia — éneklí Sima Ferencz.

Látni való, hogy a program igen kiadós és a névszerinti szavazással összekapcsolva, föltöttebb alkalmasnak látszott, hogy az egész ülést kitöltse. De nem úgy történt. A programból ugyan mi sem maradt el, sőt a Sággy teljes hatással eljátszott altaló dala után a Pichler ébresztője tulságosan is felébresztette az embereket — hiszen kis hija, hogy a szélsőbal ki nem átkozta miatta táborából a szegény Pichlert, mert a háboru daczára nemcsak a kormányra lövődözött, hanem a néppártra is — aztán Sima Ferencz is kelőben ébren tartotta az illuziót, hogy amit énekel, az csakugyan végtelen melódia, de azért az ülés végén jutott idő még egyébre is. Be lehetett rekeszteni a vitát, sőt beszélhetett (még pedig igazán győzedelmesen) Bánffy Dezső is.

Ilyenformán az ülés váratlanul nagyon mozgalmassá alakult.

Tele volt érdekességgel az a momentum, amikor Pichler Győző teljes fegyverzetel állt ki a reakció ellen s a szélsőbal, mely annyiszor bizta meg őt képviselővel, ezt a lépését zajongva ítélte el. Valami különös látványosság volt az, amikor elvtársai lehurrogták, mert bántani merte a néppártot és az egyetlen Olay Lajosra, aki Pichlert támogatta, egyenesen rákiáltottak, hogy menjen át a kormánypártra. Ugy festett ez a kép, mintha a szélsőbal általános meglepetésre, szolidaritást vállalva a néppárti reakcióval és tiltakoznék annak megtámadása ellen. Még Kossuth Ferencz is roszszalta, hogy Pichler a néppártot bántja.

— Ott van az ellenség, fiam! — szólt és a többségre mutatott.

De künn a folyosón a lehurrogott Pichlert is megszálta a felbuzdulás. Szemben az ő haragos bírálóival, felkiáltott:

— Elég sokszor voltam a ti faltörő kosotok, ha támadni kellett és erre a szerepre senki sem akart vállalkozni. Azt a jogot mindenestre megszereztem magamnak, hogy egyszer a magam feje után is indulhassak. S mikor

a néppárt is hatvanhetes alapon áll, azonfelül pedig a legvadabb reakciót is hirdeti, — akkor én vagyok a jobb függetlenségi, aki ezt a pártot lámádom. Vagy talán ti akkor is hallgatnátok, ha a kormánynak esetleg nem volna elítélő szava a néppárt legújabb zászlóbontásáról?

A szélsőbal morogva hallgatta a Pichler ingerült panaszt, de támogatni csak Olay Lajos támogatta. A többi egy szót sem szólt.

. . . Ez a pikáns szélsőbali háboru még jóformán be sem fejeződött, amikor hire jött, hogy az elnök a vitát berekesztette és bármennyire előrehaladt az idő, még a miniszterelnök is szólásra emelkedett. Beözönlött hát a tábor a tanácsterembe, ahol Bánffy Dezső épen beszélni kezdett. Kiváncsian lesték a beszédét, mert egyébként úgy képzelték, hogy amikor a vitában az illetékes szakminiszterek már minden elhangzott vádra megfelelték, a kormányelnök talán nem is fog beszélni. Hiszen a miniszterek sarlója lenyesett minden vádat, mihelyt csak kibújt a vita talajából. S Bánffy Dezső mégis talált magának való munkát, sőt nem szabad eltagadni, hogy hasonló parlamenti diadalt nagyon régen nem aratott. Ahogy a három esztendő előtt adott program ígéreteivel szembeállította alkotásait, az ígerek helyébe a kész tetteket, az már magában is biztosítható neki a fölmentést és a jövődre nézve a teljes bizalmat. Pedig a kormányelnök azonfelül újból is bebizonyította, hogy a magyar faj szeretetében senkitől sem hagyja magát tulszárnyalni s épen azért egy a nemzeti törekvésekkel, mint a felekezeti tendenciákkal szemben meg fogja őrizni a magyar nemzet egységét. És jól esett hallani a magyar kormányelnök ajkairól azt a nyilatkozatot, hogy az állam polgárainak csak egyetlen kvalifikációját nézi, azt, hogy hü fia-e ennek a hazának.

Bánffy jelentős nyilatkozatai s a nyomukban felhangzott taps böszíteni kezdték az ellenzéket. S már kiugrott az a bizonyos nyul:

— Beszéljen a három millióról!

Mintha csak ezt várta volna, Bánffy kapott rajta:

— Igenis, beszélek. És kijelentem, hogy az egész csak mese és alaptalan rágalom.

— Bizonyítani! — sivitott valaki a balmezőn.

— A bizonyítás (felelte Bánffy) azoknak kötelessége, akik az ilyen alaptalan rágalmakat piacra dobják. Én csak ismétlem, hogy a három millió legendája, ha nem éri be a legenda jellegével, alaptalan rágalom . . .

Ez hatott. S mikor a kormányelnök még azt is bejelentette, hogy az összes kiegyezési javaslatokat már április

részben a rendőrség is oka ennek. A csirkét persze nem szabad fejjel lefelé fordítva vinni, de a színházlátogatók ki vannak liferálva . . . Nini! hát ez kicsoda? Ugy jön be ide a grófnéhoz, mintha a korcsmába menne.

S. ur: Most mondta épen, hogy senkit sem talált az előszobában, aki bejelentse.

S.-né: Ahá! Hát akkor ki tette be után a ajtót? Hol marad a te hires inasod?

S. ur: Ha mindenki fennakadna ilyen kicsinységeken, akkor nem lehetne szindarabot írni.

S.-né: U-u-ugy? Az tehát kicsinység, ha az öltözőszoba ajtaja nyitva marad? . . . Különben ezen nem is csudálkozom, te jómadár! Bizonyosan magad is szívesen mennél be ehhez a hires grófnéhoz. Nem azon töröd tán a fejedet, hogy az elsőemeleti ügyvéd utján megismerkedjél vele?

S. ur: Édesem! Elfelejtetted, hogy színházban vagyunk?

S.-né: Nem, nem felejtettem el, sőt nagyon is jól tudom, hogy ez a grófné is csak olyan színésznő, mint a többi.

S. ur: Kérlek, igen kevés manapság már az a színésznő, akiről joggal beszélnek rosszat.

S.-né: No, ez alighanem azok közé tartozik. Tessék, most meg már egyszerre két férfival is csokolózik. Borzasztó!

S. ur: De hiszen azok a testvérei!

S.-né: Hahaha, a testvéreit ismerjük ezt! Testvéreinek nevezi őket, mert a női me-

mérem utolsó csöpp maradványa erre kényszeríti a gyalázatost!

S. ur (sugva): Kérlek hallgass! Hiszen mindenki bennünket néz!

S.-né: Nem, azért sem hallgatok! Ha elég vakmerő voltál engem színházba hozni ilyenkor, mikor tudod, hogy minden francia síkamlósságot elő lehet adni, akkor . . . akkor.

S. ur: Hallgass, hallgass, az Istenért!

S.-né: Nem, ezt a darabot nem hallgatom végig. Ki akarok menni!

S. ur: Várd meg a felvonás végét!

S.-né: Nem! Azonnal megyek!

S. ur: De kérlek, angyalom, nem zavarhatunk ki mindenkit a helyéből.

S.-né: Ah, elájulok! Segítség! (Elájul.)

(S. ur felkapja és kiviszi. — Ismeretlen ur a foyerben segítségükre siet.)

S. ur: Köszönöm, uram, ah, köszönöm nagyon.

Ismeretlen ur: Kérem, nagyon szívesen. Bátorodom szolgálataimat a jövőre is felajánlani.

S. ur: Ön bizonyára orvos?

Ismeretlen ur: Nem. (Előveszi névjegyét.) Van szerencsém bemutatkozni.

S. ur: (Olvasa a névjegyet.) Ercale Ricotti, állatszeliidítő.

(Függöny)

Pekár.

nyire osztrák és magyar alattvalókat — a sheriff hivatalnokai lelkvettek. Huszonkét munkást megöltek, huszonhatot súlyosan és negyvenet könnyen megsebesítettek. A hivatalos távirati iroda az esetet elhallgatta, a dűnösöket pedig egytől-egytől fölmentették, mert a pensylvániai bányavállalat győzte pénzzel. Az interpellálók azt kérik, hajlandó-e a kormány ezért az Egyesült-Államoktól elégtételt kérni és a hivatalos távirati irodát megrendszabályozza.

Kréta.

Lovag Berks és délszláv képviselőtársai amiatt interpelláltak, hogy miért nem hívják már vissza Krétába rendelt csapatainkat? Hofmann-Wellenhof és társai szintén emiatt panaszkodnak, hivatkozva arra, hogy a csapatok krétai tartózkodása mily méregdrága. Csak tavaly kapott a hadügyminiszter a delegációktól, épen erre való tekintettel, nyolczadfél millió forintot és a kiadások azóta még egyre nőnek.

A német liberálisok nevében dr. Funke a következő interpellációt intézi a miniszterelnökhöz:

Mint hogy dr. Kaizl, a mostani pénzügyminiszter, képviselőválasztásakor az 1876. május 12-én kelt törvény értelmében a fogadalmat csakis az ismert cseh államjogi fenntartással tette le, azt kérdezik, hogy vajjon most, a mikor mint miniszter tetette az esküt az uralkodó kezébe, feltétlenül tette-e ezt, vagy pedig szintén az előbbi fentartással?

Schneider, Bjelohlaweck és társai felszólítják a kormányt, hívjon össze nemzetközi értekezletet az ipari munkaidő leszállítása végett és az állami vállalatoknál hozza be a nyolczórás munkaidőt.

A Ház alelnökei.

Majd az alelnökök választására került a sor. Az első alelnök választásánál 201 szavazólapot adtak be; ezek közül 24 üres volt, 177 szavazólapon pedig a szláv Fejanecics neve állott, aki eszerint a Ház első alelnöke lett. Második alelnökké 186 szavazat közül 169-czel a román Lupult választották meg.

Gróf Thun programja.

Miután megkezdődött a vita gróf Thun programja fölött. A vita elején huszonöt szómon volt följegyezve.

Türk, a Schönerer-párt tagja, a nyelvrendeletekkel, a lex Falkenhayn-nal, a prágai zavarásokkal és a színviselési tilalommal foglalkozik. A németek mindig csak várjanak, a kormány meg folyton állami szükségességgel áll eléjük. A németek a múlt évben obstrukcióra kényszerültek, lojális eszközökkel való obstrukcióra. A miniszterelnök a beszédeben nem igéri meg a nyelvrendeletek visszavonását. Gróf Thun, személye iránt a legnagyobb tisztelettel viseltetik, mert gróf Thun perfekt gentleman és gavallér, de neki nem elég az, amit a miniszterelnök beszédeben az igazságosságról mondott. Nem hiszi, hogy azok a szociálpolitikai reformok, amelyeket gróf Thun tervez, össze legyenek egyeztetetők a feudális nemesség igényeivel. Ha a kormány megkísérli a cseh államjog oktrojálását, akkor nem késnek a nemesis.

Most Jaworski emelkedett föl szólásra. A lengyelek két elvhez ragaszkodnak — így kezdé beszédét — a monarchia érdekeinek és tekintélyének megóvásához és Galiczia autonómiájának fejlesztéséhez. A lengyelek tehát par excellence állami párt. A lengyelek óhajta óhajtják a nemzetiségi ellentétek enyhítését és a rendezett parlamenti állapotok helyreállítását. Azután feltétlen állami szükségességnek tekintik a Magyarországgal való kiegyezést. Mindent el fogunk követni, hogy ez a kiegyezés alkotmányos uton létrejöjjön. A lengyelek óhajatai tehát megegyeznek a kormány programjával.

Báró Malfatti azt mondja, hogy az olaszok szabad kezet tartanak fenn maguknak a kormányban szemben.

Engel kifejti, hogy a csehek álláspontja ismeretes felirati javaslatukból. A nyelvkérdés dolgában indítvánnyal fogtak előállni, abban azonban szó sem lesz a német nyelvről

mint államnyelvről. Ezzel a meddő gondolattal a németeknek is fel kell hagyniok. A csehek a mostani kormányval sem mint barát, sem mint ellenség nem állanak szemben, hanem megvárják, mint fog cselekedni.

Azután Okumevski felhívja gróf Thun, hogy Galicziában tegye jóvá azt, amit ott Badeni vétett.

A vitát itt félbeszakították; a holnapi ülésen folytatni fogják.

A helyzet.

Bécsi tudósítónk a mai nap eseményeiről a következőket telefonozza nekünk:

Az osztrák képviselőház mai második ülése rendkívül kedvező volt az új kormányra. Az ülésen a meglepetések egymást érték. Az egész politikai világ csodálkozik azon, hogy a Thun nyilatkozata felett megindult vita mily csöndes volt. A parlament tekintélye és az uri módor ma nem volt számúzve az osztrák képviselőházból. Egyes képviselők kemény kifejezéseket használtak ugyan, de viharos, turbulens jeleneteknek még nyoma sem volt.

A mai ülés így általában azt a hitet keltezte, hogy a régóta nélkülözött rend és csend visszatér az osztrák parlamentbe.

A helyzetnek ezt a hirtelen változását egy fontos eseménynek tulajdonítják, amely az ülés előtt történt és nagyon kedvező kilátást nyújt a parlament akcióképességére nézve. Valamennyi klubnak — még pedig úgy a többség, mint a kisebbség klubjainak — elnökei, gróf Thun miniszterelnök közbenjárására közös tanácskozásra gyűltek egybe. Ez az összejövetel volt hivatva arra, hogy az osztrák parlamentben rendet csináljon. A jobb jövő reménye pedig annyival alaposabb, mert a kezdeményezés maguktól a pártoktól indult ki. Nagyon régen nem fordult már elő az, hogy a többség és kisebbség egy asztal mellett üljenek. A konferencián az összes klubelnökök arra az egyértelmű határozatra jutottak, hogy további határozatig a képviselőház vitáin minden egyes klubnak csak egyetlenegy tagja fog szót emelni. Ez a határozat már ma tetet is öltött, amennyiben a gróf Thun nyilatkozata feletti vitában egyetlen klub részéről sem beszélt több, mint egy képviselő.

Igy lesz ez a miniszterek vád alá helyezésénél és a lex Falkenhayn feletti vitánál is. Ebből az következik, hogy a minisztervád és a sürgősségi indítványok már nem tekinthetők az obstrukció eszközeinek, mert ez az új rend egyszerűen élüket veszi. Egyelőre tehát az osztrák parlament lemondott a vad obstrukcióról.

Egy másik szintén fontos eseménye a mai napnak, hogy a németcsehek és morvák elhatározták, hogy bemennek a delegációba. Badeni alatt tagadták meg a német-csehek a delegációban való részvételt. Áz előtt azonban bizonyos kompromisszum állott fenn a németek, csehek és a feudális nagybirtokosok között, amelynek értelmében bizonyos számú delegátust a németek közül választ a ház.

A csehországi németek ma esti ülésük-ről a következő communiquéet adták ki:

A csehországi német képviselők mai ülésükben tanácskoztak a fölött, vajjon elfogadják-e az ifjúcsehek és a feudális nagybirtokosság által nekik felajánlott mandátumokat a delegációban. Az ülésen az öt német szociáldemokrata nem vett részt, mert előbb elvi határozatot hoznak a saját körükben a delegátus-választás kérdésében. Az ülést azonban emiatt nem halasztották el. Dr. Baernreither kereskedelmi miniszter, aki csehországi német képviselő, nem volt jelen. Egyébként a képviselőháznak jelenlegi 92 csehországi német tagja közül a többi 31 mind ott volt a gyűlésen. A felajánlott kompromisszum tekintetében ugyanarra a határozatra jutottak, amelyet már a parlament tizenegyedik ülészakánának végén hoztak. Eszerint a csehországi képviselők számára fentartott tíz delegátusi mandátum közül négyet kapnak a né-

metek és a két póttagság közül is az egyik a németeknek van fenntartva.

A katolikus néppárt klubjából érkező hírek szerint Dipauli megmarad lemondási szándékánál.

Crispi ügye.

Róma, márczius 23.

A kamara mai ülésén ismét Crispi ügyével foglalkozott. A karzaton ma nem voltak olyan sokan, mint tegnap.

A bizottságnak a Crispi ügyről szóló jelentése felett folyt vita alatt Franchetti képviselő (Centrum) azt indítványozza, hogy az ügy iratait tegyék át az igazságügyi hatósághoz.

Rovasenda képviselő azt indítványozza, hogy a parlamenti bírósághoz utasítsák.

Nasi (jobboldal) szintén azt kívánja, hogy az ügyet a parlamenti bírósághoz utasítsák.

Palberti előadó a bizottság jelentése mellett szól és azzal végzi beszédét, hogy a bizottság indítványait az igazság és az erkölcsiség szelleme hatja át. A bizottság tagjai nyugodt lelkiismerettel elmondhatják, hogy megtették kötelességüket. (Élénk tetszés és taps.)

Prinetti (jobboldal) a bizottság indítványait helyeslő napirendet indítványoz.

Carmin (jobboldal) megokolja a következő napirendet: A kamara tudomásul veszi a bizottság indítványait és áttér a napirendre.

Carcano (baloldal) a maga és tizenegyi képviselőtársa nevében oly értelmű napirendet indítványoz, hogy a kamara járuljon hozzá a bizottság indítványaihoz.

Zanardelli igazságügyi miniszter csatlakozik a bizottság jelentésében mondottakhoz a bolognai bírói hatóságok eljárásának helyességét illetőleg és kijelenti, hogy elődje, Costa, semmiképp sem befolyásolta a bíróságot. A kormány, az alkotmány szellemének megfelelően, nem vesz részt a szavazásban. A kormány azonban azt hiszi, hogy a semmitörvényes döntése után a kamarának megvan ugyan az a joga, hogy az ügyet a parlamenti bíróság elé utasítsa, de arra nincs joga, hogy az igazságszolgáltatási hatóságnál indítson új eljárást. Kijelenti végül a miniszter, hogy a bírói kar függetlensége iránt való tisztelet a legfőbb kívánsága s ezért kéri a kamarát, ne csapjon át idegen hatalmak területére, amelyek nem tartoznak a törvényhozó hatalom körébe. (Helyeslés.)

Erre élénk és izgatott vita fejlődött ki akörül, melyik napirend felett szavazzanak legelőször. Mindezekelőtt Alessio napirendje kerül névszerint való szavazás alá. E napirend így szól:

„Tekintettel arra, hogy a bizottsági jelentésben előadott tények közönséges bűntény jellegét viselik, elhatározza a kamara, hogy helyreállítja a bírói hatóságok teljes cselekvési szabadságát a Crispi ellen emelt vádak dolgában.”

Ezt a napirendet 184 szóval 106 ellenében elvetik. 25 képviselő tartózkodott a szavazástól.

Rovasenda napirendjét, hogy az ügyet parlamenti bíróság elé utasítsák, szintén elvetik.

Következik a névszerint való szavazás Carcano napirendje felett, amely így hangzik:

„A kamara meghallgatván az előadó és az igazságügyminiszter nyilatkozatait, tudomásul veszi a bizottság határozati javaslatait és jóváhagyja azokat.”

Ezt a napirendet 207 szóval 7 ellenében elfogadták. 65 képviselő nem vett részt a szavazásban Crispi nem volt jelen az ülésen.

TÁVIRATOK.

Oroszország és Szerbia.

Köln, márczius 23. A „Kölnische Ztg.”-nak jelentik Belgrádból: A szerb udvar nagyon lehangolt amiatt, hogy Oroszország vele szemben igen barátságtalan magatartást tanúsít. Az orosz követ, akit még októberben neveztek ki, még mindig nem érkezett meg. Az orosz követség az udvarral csak a legfontosabb ügyek elintézése végett közlekedik. A konstantinápolyi orosz nagykövet a szerb kivánságok teljesítése elé akadályokat gördít. Az a hír, hogy Ristic és Ivancsics, a szerb metropolita, külön megbízás folytán Pétervárra mennek.

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

* **Brahms-estély.** A Hubay-Popper quartett április 3-án Brahms-estélyt rendez. Jagyak a „Harmoniá“-nál kaphatók.

* **Az Ujházi-affaire.** A napokban említettük, hogy az Ujházi Ede és a színházak kormánybiztosa közt fölmerült differenciákat gróf Festetic Andor igazgató el akarja simítani és hogy e célból már előterjesztést is tett Huszár Kálmánnak. Az igazgató azt ajánlja, hogy Ujházi Edét szerződtesse 3800 forinttal játékmesternek. A művész most 2700 forinttal kap kevesebbet, mint kapott idáig és így, ha Festetic előterjesztésének meg is lesz a sikere, még mindig 900 forinttal kevesebb jövedelme lesz, mint azelőtt. A kormánybiztos gróf Festetic előterjesztését a belügyminiszterhez juttatta, anélkül, hogy személyesen állást foglalt volna ebben a kérdésben. A döntés tehát a miniszteren áll.

* **A Nemzeti Zenede hangversenye.** A nemzeti zenede márczius 25-én, pénteken, hangversenyt rendez a Vigadóban. A műsoron több újdonság is szerepel, így Hellmesberger „Szerená“-ja és Dvorák „Bagatelle“-je.

* **A színészek közgyűlése.** Az országos színész-egyesületben ma folytatták és befejezték a tanácskozásokat. Az ülésen Rátka y László elnököl. A közgyűlés elfogadta Lang Lajosnak azt a javaslatát, hogy a színi kongresszusra küldendő képviselők választásánál a társulatok karcfalosai is részt vehessenek szavazataikkal. Azután áttértek a nagy-surányi menedékház ügyére. A napokban ismertettük Bényey Istvánnak, a menedékház volt gondnokának, emlékiratát, amelyben panaszkodik, hogy a színi egyesület megkárokozta. Első sorban tehát a menedékház számadásait vizsgálták át és kitűnt, hogy az egyesület egyáltalán nem tartozik Bényeynek, a menedékház gondnokának, az általa követelt 2000 forinttal, hanem még Bényey tartozik az egyesületnek 215 forint 55 krajczárral. A számvizsgáló bizottság azt javasolja tehát, hogy a követelések kölcsönös megszüntetésével térjenek az áldatlan ügy fölött napirendre. Ezzel szemben Pázmány Dénes azt javasolja, hogy a számadásokat erre hivatott szakértőkkel, állami vagy törvényhatósági likvidátorokkal vizsgáltassák át tüzetesen, s ha kitűnik, hogy Bényeynek követelése van az egyesülettel szemben, úgy azt fizessék ki neki; ha viszont Bényey tartozik az egyesületnek, úgy azt, tekintettel Bényey régi érdemeire, módjában lesz egy újabb közgyűlésnek engedni. A közgyűlés Pázmány indítványát határozattá emelte. De még el kellett intézni azt a kérdést is, hogy mit csináljanak a nagy-surányi menedékházzal, amely az egyesületnek csak anyagi kárára van? Beható vita után kimondotta a közgyűlés, hogy az igazgató-tanácsot bizza meg a nagy-surányi ingatlan mentől jobb értékesítésével. Ezzel a háromnapos közgyűlés, Rátka y László és Pázmány Dénes lelkes éltetése közt, véget ért.

* **Déval Janka estélye.** Déval Janka ma este növendékeivel hangversenyt rendezett a tanítók kaszinójában. A fiatal énekesnők és énekesek közül a legnagyobb figyelmet Zoltán Zsigmond keltette szép bariton hangjával. Csinosan énekelt Pongrácz Lujza, sok és jól megérdemelt tapsot aratva. Hasonlóan jól fogadták Gönczi Bellát, aki gróf Zichy Géza egy postikus dalát adta elő.

FŐVÁROS.

(A cselédek ügye.) A tanács szabályrendeletet dolgoztatott ki a cselédek ügyében s átküldötte a rendőrséghez véleménymondás végett. A cselédnek, ha otthagyja gazdáját, azonnal jelentkeznie kell a kerületi kapitányságnál, itt két heti engedélyt adnak neki, hogy a városrészben hely nélkül tartózkodjék. Száznál több közvetítőnek nem engedik meg a cselédelhelyezést. Ezek a szabályrendelet főbb pontjai.

(Gerlóczy helye.) Az állandó országház építésére felügyelő bizottságban a fővárost Gerlóczy Károly volt alpolgármester képviselte. Nyugalomba vonulásával ez az állás megüresedett, a miniszter-

elnök ma leirt a fővároshoz, hogy kebeléből egy új tagot küldjön ki. E helyre minden valószínűség szerint az alpolgármesterek egyikét jelöli ki a tanács.

(Jelölés tisztí orvosí állásra.) Az erzsébetvárosi köztörvényhatósági bizottsági tagok, a megüresedett tisztí orvosí állásra egyhangulag dr. Grosz Sándort jelölték. A választás a jövő közgyűlésen lesz.

Leczke-órák.

(A mai közgyűlésről.)

A köztörvényhatósági bizottság ma ingyenes lezke-órákat adott. Rendőrség, tanács, polgármester, mérnöki hivatal, mind-mind sorra kerültek. Mindegyiket oktatták, hol külön-külön, hol együttesen a köteleességről, a lélekösmeretről s a főváros érdekeiről.

Mi lesz a foganatja, a jó Isten tudja. Bizonyosan semmi. Hisz nem először történt ez már, de némely gyereket naponként lezkeztetnek, mégse ragad rá semmi.

Egyébiránt a közgyűlés azzal kezdődött, hogy bemutatták báró Podmaniczky Frigyes levelét, a melyben megköszöni a közmunkatanácsi elnökökösítésének 25-ik évfordulóján küldött szerencsekívánatot.

És most jött a rendőrség. Halmos János polgármester felelt dr. Vázsonyi Vilmos bizottsági tagnak a szociáldemokrata munkások szakegyesületeiben és a munkásapostolok lakásán tartott házkutatások miatt beterjesztett interpellációjára.

Azt mondotta a polgármester, hogy a rendőrség, amit cselekedett, helyesen cselekedte, ez ellen sem a tanácsnak, sem a polgármesteri hivatalnak nincs mit tennie. A pénzek elkobzása följelentésre történt. A rendőrség előzetes engedélme nélkül gyűjtöttek különféle nyomtatványokkal, pártpolitikai czélokra. Ezt az államrendőrség kihágásnak vette s a pénz, mint bűnjelet, lefoglalta. Legyen megnyugodva a közgyűlés, a belügyminiszter semmiféle titkos rendeletet nem küldött a fővároshoz kivételes eljárás végett.

Dr. Vázsonyi Vilmos készséggel tudomásul veszi, hogy ebben a dologban különleges kormányintézkedés nem történt. Följelentés ellenben egyáltalán nem történt. Amire a rendőrség itt hivatkozik, azt mind a saját agent provocateurjeivel tette. Egyszerűen betörték a munkás-szakegyesületekbe, minden konkrét följelentés nélkül, kutatásokat rendeztek s pénzeket foglaltak le bűnjelek címén. Így vitték el a nyomdász-szakegyesület összes vagyonát, 2000 forintot, holott törvényeink értelmében előzetes engedély nélkül csak a koldulás tilos, a gyűjtésre csak egy miniszteri rendelet van, az is törvénytelen és azt is önkényesen alkalmazták. A polgármester válaszanak ezt a részét tudomásul nem veszi.

A többség azonban tudomásul vette a polgármester feleleteit.

Következett a tanács, már tudniillik a lezkeztetésben. A helypénzszedés jogáért pályázók közül két vállalat vehető figyelembe. Az egyik Kahán és Rosenfeld — 223,050, a másik — Bernfeld és Schwarz — 217,480 forintot ajánlott egy évre. Kahán és társa ajánlatukat nem szabályszerűen csinálták meg s negyedév helyett havonként akarják az esedékes bérösszeget előre fizetni. Ezenfelül valami keresetök is van a törvényszéknél a főváros ellen. Bernfeldék pedig az árverés után való napon fölemelték az ajánlott bérösszeget 223,000 forintra s ekkora összegig kötelezték magokat arra az esetre is, ha újabb árverésnél, más ennyit nem ígérne.

A pénzügyi bizottság Kahán, a tanács pedig Bernfeld és társa mellett foglalt állást.

Dr. Szalay Mihály és Medrey Zsigmond erősen kifogásolta a tanács eljárását, amely egyenesen kedvezés az egyik pályázónak.

Halmos János polgármester akar erre szólni.

— Eláll! Eláll! Ne is beszéljen!

— Nem állok el, hanem beszélek.

Meg is cselekedte, lebíráta a pénzügyi bizottság pártfogoltjait, akiknek ajánlatát már azért sem fogadhatta el a tanács, mert a bánatpénz fejében

csatolt takarékpénztári könyvecské, a szabályzat értelmében, nem volt elfogadható.

Mátyus Arisztid egy kis olajjal sietett az égett sebre, mondván: Meg vagyok győződve, hogy a tanács, mint mindig, úgy most is a főváros pénzügyi érdekeit tartotta szemé előtt.

Ezzel szavazásra került a sor. A többség mellőzte a tanács javaslatát és a pénzügyi bizottságét fogadta el.

A gombaárulást a tanács nem csak a vásárcsarnokokban és a nyílt piacokon, hanem a fűszerkereskedésekben is megoogdné. Ehhez képest a szabályrendeletet is módosítani kellene. De Mátyus Arisztid nem tesz föl annyi szaktudományt és lélekösmeretet a fűszerkereskedőkben, amennyi a gombaáruláshoz megkívántatik. A többség azonban nem tudott Matyus Arisztid magaslátára emelkedni s elfogadta a tanács javaslatát, nyilván abban a véleményben, hogy elvégre a fűszerkereskedők is lehetnek oly tudományosak, mint a kofák.

Polónyi Géza ajánlatára 54 ellen 74 szóval leszállították a központi vásárcsarnokban levő halászok áruhelyének bérösszegét, majd egyhangulag elfogadták azt a javaslatot, hogy a budafoki helyi érdekű vasut engedélyezése elé a főváros semmi akadályt ne gördítsen — azzal a kikötéssel azonban, hogy a vágány a Ferencz József hídtól a fehérvári-ut és az átlós-ut keresztezéséig közúti vasut legyen.

Most jött a kövezet, vagyis inkább az utcák és terek jó karban tartása, ami a költségvetés szerint ebben az évben 230.000 forintba kerülhet. A tanács az összeget arányosan felosztotta a kerületek között s ezt a felosztást kellett a közgyűlésnek jóváhagynia. Megis történt, de csak némi előzmények után.

Steiger Gyula ugyanis sehol sem fűdözte föl még, mi a különbség a tegnap javított és a teljesen rossz kövezet között. Legfőlebb azt konstataulta több helyen, hogy a kövezetjavításkor sokkal messzebbre rakják a kockákat egymástól, mint amennyire előbb voltak. A polgármester, a középítési igazgató és kerületi előljárók volna ezekért felelősek, de ezek, úgy látszik, nem igen törődnek a dologgal. Pedig akkor a tíz millió kövezési kölcsönt akár csak a Dunába dobnák.

Halmos János: Épen ma hívtam össze egy értekezletet a jövő hétre, hogy megállapítsuk, ki legyen a kövezési munkák ellenőrzetéséért a felelős.

Dr. Heltai Ferencz: Nem kell ide semmiféle értekezlet, mert ha lelkiismeretesek lettek volna eddig a mérnökök, most nem panaszkodhatnánk. Az értekezlet különben sem teszi őket kötelességtudóbbakká.

Polónyi Géza, jogászember lévén, nem ért a kövezéshez, mégis többször kiküldötte a tanács e fajta munkák ellenőrzésére, átvételére. Megtörtént, hogy szemmelláthatóan rossz volt a munka s ő a számlát nem írta alá. Azt hitte, hogy így legalább a vállalkozó javít majd valamit a drága pénzen csináltatott kövezeten s akkor hozza vissza a számlát aláírás végett. Csalódott, mert a pénztár kifizette az ő aláírása nélkül is. Intézkedjenek, hogy ilyesmi mással elő ne forduljon. Egyébiránt a 230,000 forint felosztásáról szóló tanácsi javaslatot elfogadja. És ezután elfogadja a közgyűlés is.

Márkus József főpolgármester elnök épen kihirdeti a határozatot, mikor Lampi Hugó főszámvevő szólásra jelentkezik.

— Tisztelt közgyűlés!

— Határozotunk, ne tessék szólani — vág közbe az elnök és a főszámvevő nagy bosszusan hátat fordít az elnöki pulpitusnak.

Kammermayer Károly elhalt polgármester emlékének a megőrkítésénél volt még egy felszólalás. Havas Rezső tudni akarta, mennyit szán erre a tanács, de a polgármester hamar megnyugtatta, hogy a költségvetést majd annak idején a közgyűlés elé terjeszti. Erre azután elhatározták, hogy Kammermayer Károlynak síremléket emeljenek, megfestetik az arcképet s utcát neveznek el róla.

Erdekes dolog nem is volt több.

Hivatalos jegyzések bazában.

Table with columns for 'F A J', '100 kilogr. közp. ára', '100 kilogr. készp. ára'. Rows include Tiszavidéki, Pestvidéki, Fejérmegyei.

Raktárállomány bazában és lisztben: A fővárosi közraktárakban 54.700 métermázsa buza és 70.300 métermázsa liszt, a Silosban 5100 métermázsa buza. A nyugotiiban 11.380 métermázsa buza és 654 métermázsa liszt.

Határidőzlet bazában: Tavaszi buza és őszi buza irányzata szilárd, az árak tetemesen emelkedtek.

Előfordult határidőkötések bazában.

Table with columns for 'Határidő', 'Dél-élelti és déli tőzsde', 'Délutáni tőzsde'. Rows include március, május, szept.

Hivatalos határidőjegyzések bazában.

Table with columns for 'Határidő', 'Déli tőzsde zárlata', 'Leszámoló árfolyamok'. Rows include március, május, szept.

Rozs.

Készárúzet rozsbán: Elkelt néhány kocsi-romány 5 krajzárral magasabb áron. A kivétel is vett egy nagyobb tételt.

Előfordult eladások rozsbán.

Table with columns for 'Mennyiség', 'Faj', 'Ár', 'Készp.'. Rows include 2400, 600, 800.

Hivatalos jegyzések rozsbán.

Table with columns for 'Ó vagy u', 'Faj', '100 kilogramm', '100 kilogramm készpénz ára'. Rows include március, szeptember.

Raktárállomány rozsbán: A közraktárban 16.300 métermázsa; a nyugati pályaudvaron 1390 métermázsa.

Határidőzlet rozsbán. Tavaszi rozsbán csekély üzlet volt, az árak emelkedtek.

Előfordult határidőkötések rozsbán.

Table with columns for 'Határidő', 'Dél-élelti és déli tőzsde', 'Délutáni tőzsde'. Rows include március, szeptember.

Hivatalos határidőjegyzések rozsbán.

Table with columns for 'Határidő', 'Déli tőzsde zárlata', 'Leszámoló árfolyamok'. Rows include március.

Takarmányfélék.

Készárúzet takarmányfélékben. Zab 5 krajzárral magasabb. A kínálat gyenge. Árpa változatlan. Tengeri tartott. Tiszavidéki áruért magasabb árakat fizetnek.

Előfordult eladások takarmányfélékben.

Table with columns for 'Mennyiség', 'Faj', 'Ár', 'Készp.'. Rows include 300, 600, 150, 300, 100, 200, 300.

Hivatalos jegyzések takarmányfélékben.

Table with columns for 'Ár', 'Faj', '100 kg. készp.'. Rows include Árpa, Zab, Tengeri.

Raktárállomány takarmányfélékben: A közraktárakban 10.300 métermázsa árpa, 9800 métermázsa zab, 22.500 métermázsa tengeri. A nyugati pályaudvarban 2604 métermázsa árpa, 319 métermázsa zab. A Silosban 8800 métermázsa tengeri.

Határidőzlet. Tengeri és zab irányzata szilárd, az árak javultak.

Előfordult határidőkötések takarmányfélékben.

Table with columns for 'Ár', 'Határidő', 'Dél-élelti és déli tőzsde', 'Délutáni tőzsde'. Rows include Tengeri, Zab.

Hivatalos határidőjegyzések takarmányfélékben.

Table with columns for 'Ár', 'Határidő', 'Déli tőzsde zárlata', 'Leszámoló árfolyamok'. Rows include Tengeri, Zab.

Gabona- és lisztforgalom.

A m. kir. közp. statisztikai hivatal az 1898. évi március hó 21. este 6 óráig március 22. este 6 óráig Budapestre vasuton és hajón érkezett s innen elszállított gabonaküldeményekről és a budapesti tárvhivatalnál előjegyzett gabona- és lisztmennyiségekről a következő kimutatást teszi köze:

Table with columns for 'Az árú megnevezése', 'Erkezett', 'Elszállított'. Rows include buza, rozs, árpa, zab, tengeri.

Table with columns for 'Az árú megnevezése', 'Erkezett', 'Elszállított'. Rows include buza, rozs, árpa, zab, tengeri.

Table with columns for 'Az árú megnevezése', 'Erkezett', 'Elszállított'. Rows include buza, rozs, árpa, zab, tengeri.

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Budapest, március 23.

Anélkül, hogy az irányzatban lényeges változás lett volna konstatalható, a mai forgalom valamivel esőkkent árfolyamok mellett bonyolódott le és pedig első sorban azért, mivel semmiféle impulzus nem forgott fenn a spekuláció élénkebb tevékenységére. A külföldi hírek jöllehet nem voltak kedvezőtlenek, nem keltettek hatást. A helyi piacon meglehetősen üzlet fejlődött, de szintén jobbra gyengébb árfolyamokon. Salgótarjáni olesőbbodott. Úgy látzik a közönség felhasználja az alkalmat, hogy az agiotage által előidézett magasabb áron szabaduljon e papirtól, amelynek minősége ma nem látszik többé olyannak, mint volt régenre.

Az előtőzsdén: Magyar hitelrészvény 383.25 — 383.75, Leszámitoló bank 251.50, Osztrák hitelrészvény 364.60 — 365.15, Osztr.-magyar államvasut 340.25 — 340.80, Bankgyesület 106.25 — 107.50, Salgótarjáni közszénb. 626 — 619, Budapesti villamosvasut 116. — 116.50.

Dél-élelti 11 óra 25 perczkor zárulnak: Osztr. hitelrészv. 364.80, Magyar hitelrészv. 383.75, Aranyjradék 121.70, Koronajradék 99.50, Leszámitoló bank 251.75, Jelzálogbank 258.25, Rimamurányi 247.25, Osztr.-magy. államvasut 340.75, Ipar- és kereskedelmi bank 103.50, Déli vasut 103.50, Közüti vasut 402.50, Villamos vasut 276.50.

A déli tőzsdén előfordult kötések: Salgótarjáni 615 — 622, Közüti vasut 402. — 402.75, Villamos vasut 276. — 276.50, Magyar hitelrészvény 383.50, Magyar leszámitoló bank 251.25 — 252.25, Rimamurányi 247. — 247.25, Osztrák hitelrészvény 364.70 — 364.90, Osztrák-magyar államvasut 340.50, Bankgyesület 107. — 107.75, Orsz. központi 788, Egyes. tégl- és cementgy. 92.75, Kőszénbánya és téglagyár 848 — 845, Ált. kőszénbánya 118. —, Újlaki téglagyár 258 — 259, Bpesti általános villamosság 116.50 — 118. —.

Dijbiztosítások: Osztrák hitelrészvényekben holnapra 2. — 2.50 frt; 8 napra 5. — 5.50 frt, március utóljára 11 — 12 forint.

Délután 1 óra 30 perczkor zárulnak:

Table with columns for 'Magyar aranyjradék', 'Magyar koronajradék', 'Magyar hitelrészvény', etc.

Az utótőzsdén Osztrák hitelrészvény 364.75 — 364.40, Magyar hitelrészvény 383.25, Osztrák-magy. államvasut 340.50 — 340.30, Közüti vasut 402. —, forinton kötött.

Délután 4 órakor zárulnak:

Table with columns for 'Osztrák hitelrészvény', 'Magyar hitelrészvény', 'Osztr.-magyar államvasut', etc.

TERMÉNY- ÉS ÁRUTŐZSDÉK.

Budapest, március 23. Terményekben csekély forgalom. Zsirádek irányzata szilárd, de üzletelen. Szilva irányzata csendes, az árak nem változtak.

Hivatalos jegyzések.

Table with columns for 'F A J', 'Ar 100 kilogrammonként', 'Pénz', 'Árú'. Rows include Diáknézsir, Szalonna, Szilva, Szilva Határidőre, Szilvaiz, Kész árú, Heremag.

Budapesti vásárcsarnok.

Budapest, márc. 23. A vásári forgalom: Husnál a forgalom élénk, árak: szilárdak. — Baromfi-nál csendes. Árak csökkentek. — Halban csendes, árak szilárdak. — Tej- és tejtermékek-nél élénk. Tojásnál élénk, árak szilárdak. — Zöldszégnél csendes. — Gyümölcsnél élénk. — Fűszereknél csendes. — Időjárás: derült, enyhe. A központi vásárcsarnokban nagyban eladott élelmi cikkek hivatalos árjegyzése a következő: Hus. Marhahus hátulja I. 46 — 56 frt, II. 40 — 46 frt. Birkahus hátulja I. 36 — 38 frt, II. 28 — 36 frt. Borjúhús hátulja I. 50 — 60 frt, II. 43 — 50 frt. Sertésbús elsőrendű 60 — 68 frt, vidéki 53 — 50 frt. (Minden 100 kilonként.) Kolbász füstölt 70 — 80 kr (kilonként). Sertészsír hordóval 57.0 — 59.0 frt (100 kilonként). — Baromfi (élő). Tyúk 1 pár 1.40 — 1.80 frt. Csirke 1 pár 1.20 — 1.60 frt. Lud hizott kilonként 50 — 65 kr. — Különlélek. Tojás 1 láda (1440 drb) 28.5 — 29.5 frt Sárgarépa 100 kötés 1.40 — 4 frt. Petrezselyem 100 kötés 1.40 — 4.00 frt. Lencse m. 100 kilo 14 — 18 frt. Bab nagy 100 kilo 8 — 12 frt. Paprika I. 100 kilo 30 — 45 frt, II. 15 — 30 frt. Vaj közöns. kilonként 95 — 0.95 frt. Vaj-tésa kilonként 1.10 — 1.20 frt. Burgonya-rózsa 100 kilo 2.60 — 3.20 frt. Burgonya sárga 100 kilo 2.65 — 3.40 frt. — Halak. Harcsa (élő) 0.80 — 1.00 frt 1 kilo. Csuka (élő) 0.60 — 1.00 frt 1 kilo. Ponty dunai 0.45 — 0.80 frt.

Szesz.

Budapest, március 23. Kontingens nyersszesz jegyzése 18.75 — 19.25 forint. Irányzat változatlan. Finomított szesz nagyban 57. — 57.1/4, Finomított szesz kicsinyben 57.25 — 57.50, Élesztőszesz nagyban 57. — 57.1/4, Élesztőszesz kicsinyben 57.25 — 57.75, Nyersszesz adózva nagyban 56. — 56.1/4, Nyersszesz adózva kicsinyben 56.50, Nyersszesz adózatlan (exknt.) 16. — 16.25 Denaturált szesz nagyban 21. — 21.25, Denaturált szesz kicsinyben 21.50 — 21.75. Az árak 10.000

MINDENFÉLE.

Rubinstein gondolat. Rubinsteinnek, a nagy orosz zongoraművésznek hátrahagyott irataiból összehöngészték szétszórt aforizmáit és egy kötetbe gyűjtve kiadták. Ezek az ötletek híven jellemzik Rubinstein gondolkodásmódját. Bemutatunk belőlük néhányat az érdekesebbek közül:

A zsidóknak keresztény vagyok, a keresztényeknek zsidó; az oroszoknak német, a németeknek orosz; a klasszikusoknak modern, a moderneknek elavult; a végső eredmény az, hogy se hal, se hus nem vagyok, szóval, egy siralmas egyén!

Örökös ellentmondásban élek magammal, vagyis mindig másképp gondolkozom, mint ahogyan érzek. Egyházi értelemben atheista vagyok. Ez a gondolkodásmódomtól van így. Szívemben azonban meg vagyok győződve róla, hogy vallásosság nélkül nem exisztálhatnak az emberek. Érzéseimre nézve republikánus vagyok, de azért meg vagyok róla győződve, hogy az egyetlen jó államforma a monarchikus. Szeretem enyéimet, de meg vagyok róla győződve, hogy az emberek alig érdemelnek többet a megvetésnél. Ez az örökös ellentmondás megkeseríti az életemet, mert csak az a logikus, hogy az ember úgy gondolkozzék, ahogyan érez. Nem vagyok valószínűs monstrem?

A teremtő művészre nézve legnagyobb szerencsétlenség az, ha túléli magát.

Aranygyártás. A „tudomány köve” feltalálása a középkorban sok embernek elvette az eszét és sok alchimistát a máglyára juttatott. Manapság pedig mégis sikerült a tudomány segítségével feltalálni a módját, hogy az ezüst arannyá változtassék át. Az „argentaureum”-ról van szó, ama csodálatos fémről, melyről a két világész tudományos körei annyiszor vitatkoztak. Az „argentaureum”-nak is, mint megannyi új találmánynak és felfedezésnek, megvoltak a maga pártolói és ellenzői. Ez értékes fém feltalálásának dicsősége egy amerikai tudóst, dr. Emmens-t illeti meg, ki a Dover Mining Company főfelügyelője és ki feltalálta a nevével elkeresztelt „emmensite” robbanószeret is. Ez a nagy-eszü tudós, ki széllütés következtében állandóan székhez van bilincselve, egy alkalommal elmélkedni kezdett a középkorbeli alchimisták álma fölött s ama következtetésre jutott, hogy ennek a megvalósítása nem valami örületes dolog, hogy nem lehetetlenség. Abból kiindulva, hogy a vegytan összes egyszerű teste csupán egy elemhez tartoznak s hogy csak az alakjuk különböző, fogott hozzá dr. Emmens az ezüstnek arannyá való átváltoztatásához. E célból három földijével Carey-Lea, Nicholas Thesla és Edissonnal szövetségbe, társulatot alapított, mely csakhamar olyan tüneményes virágzásnak indult, hogy biztos értesülések szerint a szerencsés társak máris osztalékokat kaptak. A newyorki pénzverde az „argentaureum” 23-ik rudját, mely 586 gramm súlyu volt, 485 vert aranydollárral cserélte be. 1897. évi április 13-tól, mely napon az első rudat forgalomba hozták, összesen 18 k. 625 gr. „argentaureum” lett gyártva körülbelül 30.000 frank értékben. Ha pedig a számítások beválnak, ugy ez évben a gyártás 50.000 unciára (1500 kg.) fog rugni, ami megfelel a transvaali havi aranytermelés egy negyedének. Minden erre vonatkozó hír dr. Emmens környezetéből szívárog ki, ki titkát nagyon-nagyon őrzi. Lehetetlen még a legkisebb részletet is meg tudni a gyártás módjáról. Mindössze annyit tudhatott meg a világ, hogy a gyártást az ezüst liszté való összezuzásával kezdik, hogy ezáltal megfoszsa fizikai és chemiai önállóságától, azután az eredeti anyag molekuláit átváltoztatja az arany molekuláivá!

Fényképezés természetes színekkel. Párisból írják: Ugy látszik, most végre mégis megoldották a természetes színekkel való fotografálás problémáját. Tegnap nagyszámú közönség — főleg hölgyek, kiknek különösen érdekükben áll, hogy természetes színű fényképeket nyerjenek — tödült a Tudományos Akadémia nagy aulájába, hogy szemtanuja legyen M o s c a r t tanár kísérleteinek. A tudós

tanár, mintán példákkal megmagyarázta a természetes színű fényképezés módját, bemutatott száz, meglepően finom és élethű fényképeket. Legesodálatosabb volt egy kosárka különböző színű virágokkal, egy finom szövötű és tarkaszínezetű ruházattal felöltözött hölgy képe, egy virágoskertbeli aniola virágokkal, egy ékszerész kirakata, egy díszes egyenruhájú katonatiszti csoport stb. A selyem és a gyapjuszövetek színei nem voltak legtökéletesebben reprodukálhatók, mely körülmény szerfelett érdekelte a hölgyeket, kik legott elhatározták, hogy ezentul csakis olyan színű ruházatban fogják magukat levétneti, melyek leginkább kiemelik bájjaikat. A természetes színű fotografálást Lumière Ágost és Lajos fivérek fedezték föl, ugyanazok, kik a cinematografot is felfedezték s kik a fényképezetet általában a tökély magas fokára emelték.

Trompf. Mr. Ritteről, a párisi nagy operának közelebbről elhalt igazgatójáról beszélnek a következő adomát: Mikor Ritter az opera igazgatását átvette, megtudta, hogy egy nagy urnak özvegye minden előadásra ingyen páholyt kapott. A csekély bevétel miatt Ritter bőkezűséget beszűntette. Az e miatt haragos urnő, bosszút akarván állni, egy társaságban, ahol Ritter is ott volt, mintha Ritter jelenlétét nem venné észre, felkiáltott:

— Ugyan mi jutott a miniszter eszébe, hogy az opera vezetését erre a megtört, hetvenes aggra bizta!

— Rendkívül sajnálom, asszonyom, — szökt Ritter, az asszonyhoz fordulva, — hogy már másodszer okozok kegyednek kellemetlenséget.

— Hogy hogy? — kérdé a sértett urnő.

— Valóban. Emlékezni fog rá, hogy mikor a Szent Fülöp-egyházban először áldozott, a szertartást megzavarta egy csecsemő vad ordítása, kit ugyanakkor kereszteltek.

— De nem érthetem. . .

— Hiszen, asszonyom — szökt Ritter, — az a neveletlen csecsemő én voltam.

Különös házassági ajánlat. A legkülönösebb házassági ajánlat, amely valaha szerelmes férfi ajkáról chröppent, Don Lorenzo tiszteltes uré, aki déli Angolország egy nagyobb falujában örökdiók hívek lelki üdvössége fölött. Még nem telt ki a gyász esztendeje, amelybe hűséges feleségének halála döntötte s a tiszteltes ur máris újból megkívánta a házaseletet.

Egy baj volt csak: a tiszteltes ur nem érintkezett a faluban senkivel, tehát nem is ismert személyesen egy nőt sem. Már most hogyan jusson feleséghez? Egy álló hétig imádkozott az Istenhez, hogy adjon neki valami mentőgondolatot s az Isten meghallgatta őt. A legközelebbi vasárnapon fényes szónoklatot tartott a házasság szentségéről, majd fölolvasta az utolsó héten előfordult házasságkötési, születési és halálozási eseteket, azután így szólt:

— Szerelmes hűveim! Az én hűséges szívem sajogva siratja még most is elvesztett hitvesemet, de egyszersmind vágyva vágyakozik újból a boldog családi életre. Ha van köztetek olyan hajadón vagy özvegy, aki hozzám való és akinek van hozzám némi hajlandósága, az álljon föl.

Erre nyomban fölállott két hölgy. Az egyik egészen a prédikáló szék mellett, a másik a háttérben. A tiszteltes ur fölívta magához a két hölgyet és tetőtől-talpig megvizsgálta őket. Választása arra esett, aki a katedrálja mellett állott föl, mert az előbb állt föl, mint a másik, de meg különben is jobban tetszett neki. A választott hölgy egy fiatal özvegy volt, egy rendkívül művelt és finomlelkű teremtes, a ki melesleg szép vagyonnal is rendelkezett. A tiszteltes ur hát nagyon szerencsésen járt, hogy a kettő közül ezt választotta, mert nemsokára kiderült, hogy föntebb említett erényein fölül még kitűnő háziasszony is. Az a hölgy, akit a tiszteltes ur visszautasított, nagyon házastáros, zsörtölődő hírben állott, a másikat ellenben mindenki kedvelte. A boldog férj valósággal imádjá a feleségét és olyan jól élnek együtt, hogy Ádám és Éva sem éltek különben a paradicsomban.

AZ ÚJ ZRINYIÁSZ

(Politikai és társadalmi tréfás rajz.)

Írta: MIKSZÁTH KÁLMÁN. (26)

Perényiben remény csillant meg az inválidus láttára. A katona megnézi a katonát, kivált a szakaszvezető az ezredest. Hátha ez látta Bobort, hova ment be.

Megszólította tehát a rokkantat, mutatván neki a képet:

— Nem látta-e bácsi, valamikor ezt az öböstert?

— Elégszer.

— Járt ebbe a házba?

— Ide járt szegény feje.

S kezével egy zálogházas boltra mutatott az udvar balszögletében.

A reporter arcán diadalmas mosoly jelent meg s amint egész alakja visszatükröződött az aranyműves kirakatából, szinte kedve jött odakiáltani a rámosolygó énjének: Makszi, te neked sok eszed van!

Egy kuba-szivart adott a vén katonának s aztán benyitott a zálogosboltba, hol a rácsokkal elkerített helyen, mindenféle lim-lomok között, zöld házisapkában egy öreg zsidó ült mint papagály a kalitkában. Kívül a rácsnál egy csinos fiatal férfi állt, akinek, úgy látszik, valami házasságot ajánlott, mert melesleg ezzel is foglalkozott.

— Lássu, maguk keresztények mind ilyenek. Azt mondják, nem házasodom, mert szegény vagyok. Nevetséges, hogy egy „gőj” esze mikép jár. Hisz épen azért kellene házasodni. Mert a fiatalság egy töke, das muss man escomptiren. Az agglegénység nagy pazarlás. Megérdemli a sequestrumot. A zsidónál ritkaság az agglegény. Nincs is. Mert a zsidó okos tudja, hogy mitől döglük a légy.

A papagályfejű, ki, mialatt ezt a házassági szakoktatást tartotta, egy smaragdgyűrűt vésetét vizsgálta nagyító üvegen, most észrevette Perényit:

— Mi tetszik, uram?

— Egy fontos dologról szeretnék önnel beszélni — mondá Perényi, mintegy kilököve szemével a fiatal urat.

Az vitte is mingyárt az irháját. A papagályfejű rákiáltott:

— Gondolkozzék, tisztelt ur. Az öreg Salamont mindig megtalálja, tisztelt ur. Az öreg Salamon mindig itt ül nyolcztól nyolczig. És ön, tisztelt ur, mit parancsol?

— Én Perényi Miksa vagyok.

A papagályfejű csak a szemével pislanított, hogy jól van.

— Reményilem, ismer engem?

— Nincs szerencsém.

De már erre kipattant a kevélység Perényiből.

— Micsoda, maga nem ismer engem? Maga nem ismeri Perényi Miksát. A nagy Max Perényit. Piha! Szégyelje magát. Maga egy ordinári ember. Maga becsületes zsidónak tartja magát és nem ismeri Perényit? Hát érdemes maguk közt kiválni és felkapaszkodni?

A papagályfejű elunta a haszontalan beszédet és közbeszólt:

— Hát visszavonom, amit mondtam. Mondjuk, hogy ismerem.

De erre még nagyobb tüzre gyulladt az önkéntes detektiv.

— Micsoda, maga ismer engem és le nem kapja a fejéről a zöld sapkáját? Mikor a reporter-fejedelem áll maga előtt s a hatalmas „Pesti Gunár” nevében jön, amely előtt reszketnek a miniszterek. S maga, egy közönséges pondró, még a zöld sapkáját se veszi le?!

— Hát inkább leveszem, csak térjünk a dologra — mondá az öreg türelmetlenül.

A reporter pszichológiával dolgozott; a megfélemlítésre és a felülkerekedésre volt szüksége, mert tudta, hogy az ilyenfajta emberek gyanakodók és hallgatagok. Itt is kivette a képet zsebéből és így szólt:

— Nézze meg ön ezt az öreg katonatisztet és mondja meg nekünk (Perényi mindig a fejlődési többszt használta, oldala mellé képzelve a „Pesti Gunár“ is) mikor volt itt utóljára és mi járatban volt. Vigyázzon, öreg, úgy feleljen, hogy akként fogja a „Pesti Gunár“ vagy lesújtani a poklok katlanáig vagy fölemelni a csillagokig, amint jól vagy nem jól informálja.

Az öreg zsidó gondolkozott egy perczig, hogy érhet-e az valamit, pénzre átszámítva, amit ő mondhat; azt határozta, hogy az semmit se érhet, hát elmondta:

— Ez az ur sokszor megfordul üzletben. Sokszor volt pénzre megszorulva és ilyenkor elhozta vagy az ezüst szelenczét, arany lánczát, vagy egy-egy női ékszer, amelyre néhány forintot kapott. Ismertem évek óta mind a tárgyait. Mert pontos ember s a hónap elsején rendszeren kiváltja, amit hónapközben behordott. Azt hiszem, nemsokára jönnie kell már.

— És mikor volt itt utóljára?

— Vagy egy hónap előtt — felelte a zálogház tulajdonosa. — Igen, sajátságos esetem volt vele. Lelkemre mondom, most jut csak eszembe. Egy gyémántos melltűt hozott, azt mondta a neje és a mellé az ezüst szelenczét is elhozta. „Ma sok pénzre van szükségem, Pick“.

— Rosszkedvű volt?

— Vidám volt. Nevetgált. Mondta, hogy mulattak az éjjel és hogy kártyán is vesztett, azért hozott be két tárgyat. Kérdeztem, milyen összegre volna szüksége. „Vagy harmincz forintra“, mondá ő. Megnéztem a melltűt és azt feleltem: „Adhatok rá ötszázat“. A becsületes öreg tiszt megzavarodott: „Megbolondult maga, Pick, hiszen az ezüst ára lement és a tün kevés az arany“. — „De a gyémánt — mondám én — a gyémánt csinos darab“. A katonatiszt rámeresztette a szemét és összeszidott: „Maga egy nagy számár, Pick, maga tönkre fog menni, mert látja, az nem igazi gyémánt.“ Mire én újra megvizsgáltam a tüt és kimondtam, hogy az épen olyan igazi gyémánt, mint amilyen igazi Pick én vagyok és ha nem hiszi, hát nézesse meg akármelyik aranyművessel a világon. Az én öreg tisztem szó nélkül, zavartan rohant ki erre a boltomból, magával vivén a tárgyait és azóta nem tért vissza.

A reporter szíve nagyot dobbant: „Makszi, jó nyomon vagy.“ Hálásan veregette meg az öreg zsidó vállait:

— Maga derék ember, kedves Pick ur, de még egyet mondjon meg nekünk, hova mehetett innen?

— Alkalmasint egy ékszerészhez.

— Talán ehhez, aki itt az udvarban van?

— Valószínű.

Perényi most már a vizsla szenvedélyével rohant az átellenes ékszerészhez. Ott megnyílt előtte az egész perspektíva. Az ékszerész emlékezett az ezredesre, aki egy gyémánt tüt hozott hozzá megbecsülés végett.

— És mennyire becsülte ön?

— Nyolezszáz forintra.

— És mit szólt erre az ezredes?

— Elsápadt és káromkodott. — „Az lehetetlen!“ dadogta. — „A tū a feleségem és én tudom... — „De én csak jobban tudom, feleltem, mert a gyémántot és a tüt én készítettem gróf Zrinyi Miklós számára ezer forintért. Az ezre-

des felbödült, mint egy vadállat és kirohant üzletemből, még a szarvasbőrkecstyűit is itt felejtette.

Minden világos kezdett lenni Perényi előtt. Denique: keresd az asszonyt és keresd a szeretőjét. Most már meg van a szál, a biztos szál. Bobor kétségtelenül Zrinyihez ment vagy segédekét küldött Zrinyihez, de Zrinyinél kell keresni a további fejleményeket.

Kifizette az utcán várakozó egyfogatut, azután betért egy kávéházba és levelet irt a szerkesztőségbe.

Tisztelt szerkesztő ur! Nyomában vagyok a Bobor-féle ügynek. Roppant érdekes részleteket szedtem össze. Csak késő este jöhetek be, amikor harmadfél hasábot kérek. Az ezredesné leleplezve. Óriási szenzáció. Hallatlan rekord. A rendőrségnek nagy pipa. Jó volna plakátokat nyomtatni. Gróf Zrinyi Miklós is bele van a rejtélyes ügybe keverve. Most megyek hozzá a bankba. A felfedezett nyomok követését nem tudom félbehagyni. Előleget tessék a segéd-szerkesztőnél hagyni. P e r é n y i.

A levelet elküldte egy hordártól a „Pesti Gunár“ felelős szerkesztőjéhez, maga pedig kettőzött léptekkel loholt a nádor-utcai Zrinyi-féle bankba, magához az elnökhöz küldvén be a névjegyet.

Zrinyit régi kedves emlékekbe ringatta a Perényi név, szögrül-végrül rokonság is volt a Subicsok (amint hajdan a Zrinyieket hívták) és a Prinyiek közt (amint hajdan a Perényieket hívták), legott bebocsátotta tehát Perényi Miksát, de a belépő alak nagyon fölébresztette gyanuját.

— Önöket Prinyieknek hívták azelőtt? kérdé fürkésző tekintettel.

— Nem. Kohn-oknak — felelte Perényi Miksa nyájasan.

— Ugy? Hát mit akar?

— Én a „Pesti Gunár“ reportere vagyok, méltóságos ur.

— Szép, szép, de mit akar?

— Én, kérem alásan, önkéntes detektív vagyok és a Bobor ezredes eltűnését kutatom lapunk érdekében. A „Pesti Gunár“ eddig is a legjobbban értesült lap volt és ezentul is az lesz.

— Még mindig nem tudom, mit akar.

— Meg akarom találni a Bobor ezredes urat. És bizonyos dolgokra jöttem rá, amik előttem nyilvánvalóvá teszik, hogy csak a méltóságos gróf ur igazithatna engem utba nemes czélom eléréséhez.

A gróf ajkain szatirikus mosoly játszadozott.

— Tehát azt hiszi ön, hogy általam találja őt fel?

A reporter szemtelenül vigyorgott.

— Igen, mert megtudtam, hogy a méltóságos gróf ur egy gyémántos tüt tett ajándékozni a Bobor ezredesnének. (Zrinyi szemöldei összevonódtak, mire az ügyes Perényi rögtön áttért más hangra.) Mert a méltóságos gróf ur nagy gavallér és az ezredesné gyönyörű asszony, bizony isten megéri. (Zrinyi szemöldei még jobban összevonódtak, Perényi egy harmadik hangot keresett.) Hát úgy áll a dolog, kérem alásan, hogy az a marha ékszerész elmondta az ezredesnek és az ezredes erre némileg felhevülve, ide jött kellemetlenkedni a méltóságos gróf urhoz.

— Ön, úgy látszik, sokat tud — szólt közbe a gróf hirtelen elhatározással — most még tehát azt akarná tudni, hogy hol van Bobor ezredes?

— Igenis, kérem alásan.

— Hát mindjárt megfogja tudni.

Ezzel egy csengetyüt nyomott meg a gróf

és belépett némán két alabárdos: Josipovics Mihály és Kántor Márton, két természetes vitéz, egy ölnél magasabb mindenik.

— Verjétek lánczra ezt az ember-vakarcsot és vigyétek le.

Perényi hadonászott, rugott, karolt, harapott, kiabált, de a két óriás vasmarka csakhamar úgy lenyomta, hogy meg se mozcizanhatott, egy előszobában hirtelenesen megvasalták, aztán egy melléklépcsőn levitte ölbe az egyik vitéz a pinczébe, ahol odalánczolta egy a falba épített vaskarikához. Volt ott több vaskarika is és több fogoly is. Tarkítva voltak, a fal mellett egy fogoly és egy Wertheim-kassza; megint egy fogoly és megint egy Wertheim-kassza.

Nagy homály volt benn, csak fenn egy kis nyíláson szűrődött be némi világosság a vakudvarról. Perényi nem bírta eleinte felismerni a tárgyakat s csak valami alakatlan tárgy mozgásának tünt fel, midőn fogolyszomszédja nagy lánczesörömpöléssel hozzálépett, hogy magát bemutassa:

— Bobor ezredes vagyok.

(Folytatása következik.)

Az olvasóhoz.

A közeledő negyedévvel szemben lapunkat főleg sok szavakkal ajánlani az olvasóknak. Megmondtuk már, hogy az olyan bizonyítvány, amit maga állít ki a lap maga mellett, nem sokat érhet okos olvasó előtt. Egy lapot hosszabb időn a magatartásából lehet csak alaposan megítélni, ép úgy, mint a barátot.

Annyit már eddig is behoztunk, hogy függetlenek vagyunk minden irányban, kormánytól, pártoktól és mindenkitől, még azoktól is, akik ezt a lapot alapították — mert úgy alapították, hogy az a liberálismust szolgálja olyan mértékben, amint azt a magyarság erősödése kívánja és senki mást ne szolgáljon.

Komoly törekvésünkben, a közönségnek minél élénkebb, frissebb, megbízható és tisztességes hangon irt lapot adni, nem fogunk lanckadni ezután sem, sőt a közönségnek lapunk iránt példátlanul megnyilatkozott rokonszenvét most kettőzött igyekezettel kívánjuk kiérdemelni.

Gondoskodunk, hogy lapunk mindenkit kielégítsen, nem csak a politikával foglalkozókat, hanem a gazdákat és kereskedőket is. Lapunk gazdasági részére ezentul is nagy gondot fordítunk, hogy olvasóink minden e téren felmerült mozzanatról rögtön értesülve legyenek.

Az „Országos Hirlap“ abban is ambícióját látja, hogy a családban minden egyes tagja a családnak megszeresse. Közölni fogjuk sorban a legérdekesebb és legbecsesebb regényeket európai híri íróktól, Kiplingtől, Bourgettól, Claretietől, Sudermanntól, stb., mihelyt a most folyó „Két asszony“ című regény bevégeződik.

Eredeti regényünknek, a Mikszáth „Új Zrinyiasz“-ának, mely az olvasóközönség előtt oly nagy feltűnést keltett, hogy már kétszer kellett utánanyomatni az előző folytatásokat, márczius végéig lepergő részét, mely egy kötetet tenne már ki, különnyomatban küldjük meg azoknak az új előfizetőknek, kik legalább egy negyedévre előfizettek.

A rendes rovatokon kívül, melyeket olvasóink ösmernek, a hölgyek számára minden évadban közölni fog az „Országos Hirlap“ divatleveleket. A gyermekek multságára pedig minden második vasárnap a mellékletet nekik való olvasmányokkal tölti meg munkatársaink nagy gárdája.

Az előfizetési és megrendelési feltételek a lap homlokán olvashatók.

Színházi műsorok.

	Hemzeli Színház	Vár Színház	N. kir. Operaház	Vig Színház	Nép Színház	Magyar Színház
Péntek d. u.	Pry Pál	—	—	Trilby	A boszorkányvár	Aranylakodalom
Este	Folt, amely tisztít	—	A próféta	Niobe	1848. Hadak útja	Aranylakodalom
Szombat	A párisi	Bánk bán	She	A nőszebő Cadillac káromkodásai	A baba	Aranylakodalom
Vasárnap d. u.	Othelo	—	—	Szöke Katalin	Hoffmannmeséi	Aranylakodalom
Este	II. Rákóczy Ferencz fogsága	—	Ninon	Az államtitkár ur	1848. Hadak útja	Aranylakodalom

SANTITAS

PARADICSOM francia mód szerint konzerválva, igen kiadó.
MUSTÁR a francia készítményeinél jobb.
MÁLNA-SZÖRP valódi, hegyi málnából készítve.
SZIKVIZ az egyedüli, amely sterilizálva kerül forgalomba.
 Kapható minden jobb elárúsnál.
 Gyártótelep: Budapest, VI., Újzele-ut 51. sz. Telefon

Való-
 di francia különlegességek oszaka F. Berguerand III. legújabb párisi gyárostól legelőnyösebben beszerezhetők.
Polgár Sándornál
 Budapest,
VII., Erzsébet-körút 50.
 Részletes képes árajegyzék ingyen és barmontó küldetik.

Előfizetések és hirdetések
 felvételnek lapunk kiadóhivatalában
VIII. ker., József-körút 65. sz.
Budapesti villamos városi vasut részvénytársaság.

HIRDETMENY.

A budapesti villamos városi vasut részvénytársaság t. cz. részvényesei az 1898. évi április hó 7-ik napján délelőtt 11 órakor a társaság helyiségeiben VII. Kertész-utca 20. sz. a. tartandó

VII. rendes közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghívtnak.

NAPIREND:

1. Az igazgatóság évi jelentése és az abban foglalt indítványok.
2. Az 1897. üzleti év mérlegének és zárszámadásának előterjesztése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése és a fölmentvény megadása iránti indítvány.
4. A nyereség felosztására vonatkozó javaslat.
5. Az alapszabályszerűleg kilépő igazgatók helyeinek betöltése iránti intézkedés.
6. A felügyelő-bizottság 3 rendes és 1 pótagjának megválasztása.

A részvények letehetőek f. évi márczius hó 31-ig, az angol osztrák bank budapesti fióktelepénél, V., Fürdő-utca 6. sz. a.

Az igazgatóság.

Kivonat az alapszabályokból:

18. szakasz. Minden részvényes jogosítva van a birtokában lévő minden 25 db társasági részvény után egy-egy szavazatot a közgyűlésen gyakorolni. Szavazati joggal bíró azon részvényesek, kik a közgyűlésen személyesen vagy helyettes által részt venni kívánnak, kötelesek a közgyűlés megtartására kitűzött határidő előtt 8 nappal részvényeiket a le nem járt szelvényekkel együtt az igazgatóság által a közgyűlést egybehívó hirdetményben kijelölt letéti helyeken letenni.

20. szakasz. Az évi mérleg és zárszámadás, valamint a felügyelő-bizottság jelentése a K. T. 198. §-a értelmében a közgyűlés megtartását megelőzőleg 8 nappal a társaság helyiségeiben közzétételre kiírtatnak.

21. szakasz. Azon részvényesek, kik személyesen nem jelennek meg a közgyűlésen, magukat egy e célból külön meghatalmazott szavazatképes részvényes által képviseltethetik. Kiskoruk vagy gondnokság alatt állók törvényes képviselőjük által képviseltethetik; nők és jogi személyek, oly meghatalmazott által is képviseltethetik magukat, kik maguk nem részvényesek.
 (Utánnomás nem díjazatik.)

Felhívás

a n. é. butorvásárló közönséghez!

Az elmúlt őszi és téli idény alatt sikerülően olcsóbb előállítású ár mellett, nagy mennyiségű elsőrendű anyagból készült **széles asztalos- és kárpított butort** a mai kor igényeinek megfelelően elkészítetni, a miert is azok kellemes helyzetben vagyunk, hogy rándkivüli jutányos áron szolgálhatjuk ki a vevőinket, míg ezen készletünk tart.

Patyi Testvérek 16- és székvárosi asztalos és kárpitos butortelepe.

VIII., Kerepesi-ut 9/A. földszint és I. emelet.
Eladás csak készízetés mellett.

Kőbányai Király Sörfőző

részvénytársaság.

Alaptőke: 4,200.000 korona. Telefon: 61-50.

Maláta-sör.

Bajor módra készült ezen legjobb sörgyártmányunk arra van hivatva, hogy az e nemű külföldi árukat kiszorítsa.
 Kellemes zamata miatt kedvelt **üdítő ital** és **gyógyhatásánál fogva** a legelső orvosi szakértelmek melogen ajánlják: különösen **dr. Korányi Frigyes** és **dr. Kéti Károly** egyetemi tanár urak tanúsítják, hogy ezen sör sikeresen használható bizonyult. Idegbajokban, vérszegénység, emésztési zavaroknál, gyengeségnél maláta sörünk valószínűs gyógyyszer.

Árak vidékre.
 Nagy láda: 60 kis palack 6 frt, betét 4 frt, összesen 10 frt. — Kis láda: 30 kis palack 3 frt, betét 2 frt, összesen 5 frt budapesti vasúti állomásra szállítva utánvétellel.
 Hónapokig eltartható. A lidákért és palackokért adandó 4 frt, illetve 2 frt betétet — azoknak bérmentes visszaszolgáltatunk.
 Megrendeléseket elfogadjuk: Gyári irodánk Kőbányán, Városi irodánk: VII., Kertész-utca 40. és vidéki raktárosaink. Budapestben kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben.
Kőbányai Király Sörfőző
 részvénytársaság.

Magy. kir. államvasutak üzletvezetősége Miskolcz.
 6501 szám.

Pályázati hirdetmény.

A magyar királyi államvasutak miskolczi üzletvezetősége nyilvános ajánlati tárgyalást hirdet a füleki felvételi épület átalakítására és kibővítésére valamint a Fülek állomáson létesítendő kettős őrházra és melléképületekre szükséges építési munkák végrehajtására.

A tervek, az egységárjegyzék a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati föltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött föltételek, Miskolczon a magy. kir. államvasutak az üzletvezetőség pályafentartási osztályában Szemere-utca 29. sz. I. emelet a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatokat legkésőbb 1898. évi április hó 2-án déli 12 óráig kell benyújtani aldírott üzletvezetőség általános osztályánál.

Az ajánlatokat 50 kros, az ajánlat mellékleteit ívenként 15 kros bélyeggel ellátva, lepecsételve és következő felirattal kell benyújtani:

Ajánlat a füleki felvételi épület átalakítására és kibővítésére valamint egy kettős őrház építésére.
 Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni. Az ajánlat benyújtását megelőző napon vagyis 1898. évi prilis hó 1-én déli 12 óráig 800 azaz Nyolczszáz o. é. frt bánatpénzt kell a magy. kir. államvasutak miskolczi üzletvezetőség gyűjtőpénztár nál akár készpénzben, akár állami letételek alkalmas értékpapirokban letenni. A bánatpénzről szóló letétegy az ajánlathoz nem csatolandó.

Az értékpapirok a legutóbb jogyzott árfolyam szerint számításnak, de névértéken felüli számításba nem vétetnek. Csak idejekor n beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául. Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térti verénynyel adandók fel.

Miskolcz, 1898. márczius hó 22-én.
Az üzletvezetőség.
 (Utánnomás nem díjazatik.)

Pénz.

Élesű mindenemű értékpapirokra, szelvényekre a legelőnyösebb kamattal (visszaszolgáltatás kisebb részletekben) kapható

W O H L J.
 banküzletben Budapest,
Ferencz József-tér 3.
 Diana-fürdő. 658

Kérékpáröltönyök 10 frt. Kérékpár-pellerine 5 frt. Havelok 8 frt. Loden-öltönyök 15 frt.

Rothberger Jakab cs. és kir. udvari szállító-nál Budapesten, IV., Váczi-utca 23.

BUTOR

készpénzért, ugyszintön részletfizetésre legjutányosabban kapható

GONDA S.
 butorraktárban 451
VII., István-tér 7. sz.

Alkalmi vételek.
 Remek szép (672)
selvem-, plüsch- és posztó- függönyök
 modern műhuzással, úgymint gobelin-bordűrökkel, továbbá

MENYEZETES ÁBY
 szelyemből, dupla egyterítőtől együtt, barmutató olcsó áron május 1-ig eladatik

Markovics
 kárpitos és díszítő.
VI., Teréz-körút 34.

Elsőrangú szabónő
 ajánlkozik a n. é. hölgyközönségnek.

Heim Irén

BUDAPEST,
 Csörgery-utca 62/a. sz.

Ha beteg a nő

sok esetben a rendellenes vérzés egyedül okozja. Biztos sikert érkeztet elhívni a **HYDRASTIS LARDAŐSOK** arafadag 1 frt 50 kr., fél adag 1 frt 50 kr.

Vérzéstelenítő hajakóros s egyéb bajoknál páratlan hatású a **„Székeselvény”** ára 1 üveg 3 frt, fél üveg 1 frt 60 kr. Epilepszia (rosszbeliség) idegesség, ideges szív- és légzőszervi rendkívül hatású használata a **„Ligens contra epilepsia”**. Számos alismerő levél. 1 üveg 3 frt, fél üveg 1 frt 60 kr. — Egyedüli készítője: Váradi-féle gyógyszerár Szolyvahársfalva.